

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatro Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

22. de effectu sacra. pœnitentiæ scil. remissione peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

nisi pro ignorantia illius cui prius confessus est. Qui verò contra hoc facere tentauerit, gradus sui periculo subiacebit.

DE REMISSIONE PECCATORUM ante mortem.

DISTINCT. Vigesimaecundæ
CAP. Primum.

Peccata semel remissa, per sequens peccatum redire, problema est.

HVius quæstionis solutio profectò obscura est & perplexa, aliis asserētibus, aliis cōtrà negātibus peccata semel dimissa, vlteriùs replicari ad pœnā. Qui verò dicūt peccata dimissa redire, subditis se muniant testimoniis. Ambr. ait: Donate inuicē, si alter in alterū peccat, alioqui Deus repetit dimissa. Rabā. Seruū nequā tradidit De⁹ tortorib⁹, quoadusq; redderet vniuersum debitū: quia nō solūm peccata quæ post baptismū homo egit, reputabūtur ei ad pœnā: sed etiā originalia, quæ sunt ei in baptismo dimissa. Idē Aug. & Beda affirmant. Quibus opponitur: Si quis pro peccato de quo pœnituit, & indulgētiā accepit, iterū punitur, nō videtur iustū. Si punitur, p eo quod peccauit, & nō emēdauit, iustitia est aperta. Si verò requiritur quod fuerat condonatū, vel iustitia non est, vel iustitia occulta. Videtur etiam

mat. 18
de pœ.
dist. 4.
aug. in
quadā
ho. lu. 6
Beda.
sup. lu.
lib. 4.
c. 47.

ad inuicē

1. 2.

270 a

1

2

1

2

Deus bis in ipsum iudicare, & duplex tribulatio consurgere. quod scriptura negat. Sed ad hoc potest dici, quod neque duplex tribulatio consurgit, neque iudicat Deus bis in ipsum. Hoc enim fieret, si post condignam satisfactionem & sufficientem pœnam iterum puniret: sed non satisfacit dignè & sufficienter, qui non perseveravit. Debuit enim iugem peccati habere memoriam, non ad faciendum, sed cavendum. Debuit non obliuisci omnes retributiones Dei, quæ tot sunt, quot peccatorum remissiones. Tot ergo debuit dona Dei cogitare, quot mala sunt, ac pro illis vsque in finem gratias agere. Sed quia ingratus ad vomitum, vt canis, rediit, antè acta bona mortificauit, & peccatum dimissum euocauit: vt cui humiliato antè Deus peccatum dimiserat, eidem postea elato & ingrato imputet. Sed quia absolum videtur, vt peccata dimissa, iterum imputentur, placet quibusdam neminem pro peccatis semel dimissis, iterum à Deo puniri. Vtrique parti quæstionis probati fauent doctores. Ideoque alicui parti non præiudicans, studioso lectori iudicium relinquo.

CAP. Secundum. Exterior pœnitentia & interior sunt sacramentum, & res sacramenti. 123. ^

Solutio
rotundiora

123. 123. 123.
123.

Vidam dicunt in pœnitentiæ actione
 Quid esse sacramentum quod exterius
 tantum geritur, scil. exterior pœ-
 nitentia, quæ est signum interioris pœni-
 tentiæ, scil. contritionis cordis & humilita-
 tis. Quod si ita est, non omne sacramen-
 tum Evangelicum id efficit quod figurat:
 quia exterior pœnitentia non efficit interio-
 riorem, sed potius econtrario. Sed ad hoc
 inquiunt illi, hoc esse intelligendum de illis
 sacramentis, quæ ante tempus gratiæ non
 fuerunt instituta: vt sunt Baptismus, Confir-
 matio, Eucharistia. Secus de coniugio &
 pœnitentia, quæ à primordio generis hu-
 mani fuerunt instituta. Quidam autem di-
 cunt exteriorem pœnitentiam & interio-
 rem esse sacramentum: nec duo sacramen-
 ta, sed vnum: vt species panis & vini in Eu-
 charistia. Et sicut in sacramento corporis,
 ita etiam in hoc dicunt aliud esse tantum
 sacramentum, scil. exteriorem pœniten-
 tiam: aliud sacramentum & rem, scil. interio-
 riorem pœnitentiam, aliud rem & non sa-
 cramentum, scil. remissionem peccatorum. In-
 terior enim pœnitentia & res est sacramen-
 ti, id est exterioris pœnitentiæ, & sacramen-
 tum remissionis peccati, quam signat & fa-
 cit. Exterior quoque pœnitentia & interio-
 ris signum est, & remissionis peccatorum.

1
1. opinio2. Ab.
22. f. b.Solutio
pœnitentiæoburho
22. f. b.Solutio
1.a
2